

PASTORALA PRAEFERICITULUI TIKHON

LA PRAZNICUL NAȘTERII DOMNULUI 2017

HRISTOS S-A NĂSCUT! PROSLĂVIȚI-L!

Preacucernicului cler, preacuvioșilor monahi și monahii și evlavioșilor credincioși ai Bisericii Ortodoxe în America,

Iubiții mei frați și fii duhovnicești,

Apropiindu-ne de sfârșitul anului calendaristic, reflectăm asupra unei perioade în care auzim de multe tragedii, de acte de terorism, de împușcări în spații publice, de tulburari politice și de acuzații de abuz sexual. Întunericul care învăluie lumea se adaugă luptelor noastre personale și familiale cu care suntem împovărați: adicții, înstrăinări, divorțuri și tot felul de conflicte cauzate de diferite patimi omenești. Am putea fi ispitiți să ne întrebăm cum este posibil ca dragostea să fi fugit în mod atât de definitiv din inimile oamenilor.

Praznicul Nașterii de după Trup a Domnului, Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos este o aducere aminte pentru noi toți că “cerul și pământul se bucură astăzi profetic,” iar îngerii și oamenii “prăznuiesc duhovnicește, pentru că Dumnezeu, care s-a născut din Fecioară, a apărut în trup celor aflați în beznă și în umbră.” Lumina pe care o primim astăzi nu este doar o lumină fizică ce străpunge negura din jurul nostru, ci mai degrabă o lumină taborică, una care dezvăluie dragostea lui Dumnezeu pentru noi și ne inspiră să sporim dragostea de Dumnezeu în noi.

Nu există nicio filozofie și nicio ideologie care să învingă lipsa de rațiune a lumii. Numai lumina transformatoare a lui Hristos, iubirea Sa divină și jertfelnică, poate să înfăptuiască acest lucru. Doar prin iubire putem noi, împreună cu animalele și cu ieslea, “să-L acceptăm pe El, care prin Cuvântul Său ne-a eliberat de acte iraționale.” Când suntem cuprinși de disperare din cauza tragediilor din lume și din viața noastră, să ne aducem aminte că exact în mijlocul unui asemenea întuneric a ales Cuvântul lui Dumnezeu să se întrupeze.

Arhimandritul Zaharia ne sugerează următoarele: “Atunci când dragostea noastră este ruinată și ne simțim complet distruși, există două soluții: fie ne adresăm lui Dumnezeu exprimându-ne durerea, pentru ca El să intre în viața noastră și să ne reînnoiască, fie ne lăsăm mai departe înșelați de planurile noastre omenești și alunecăm de la o tragedie și de la o secătuire a sufletului, la alta, sperând ca într-o zi să găsim desăvârșirea.”

Lumea tânjește după iubirea adevărată, dar pare să rămână înămolită în tragediile globale, la care zilnic suntem martori. În relațiile noastre orizontale și umane între o persoană și alta, ceea ce lipsește este Însuși Dumnezeu, o a treia Persoană divino-umană, care să curețe și să vindece relațiile noastre impure și destrămate. Fie că este vorba de relația dintre soț și soție, dintre frate și soră, ori la nivelul mai larg al comunităților, iubirea adevărată se regăsește numai în comuniunea noastră cu Dumnezeu.

În contextul nostru ortodox, acest lucru are loc în Sfânta Liturghie și prin eforturile noastre de a nutri dragostea jertfelnică a lui Dumnezeu în propriile noastre inimi. “Raiul începe pe pământ, prin dragoste de Dumnezeu și prin dragoste de semenii. În aceasta constă întreaga bogăție a vieții

înapoieze această slavă imaginii Sale, omului, care după aceea îi dă înapoi mai mare slavă Creatorului.”

Praznicul din această zi ne amintește de faptul că prin acest ciclu de proslăvire și dragoste între Dumnezeu și om putem să ne găsim adevărata împlinire. Pruncul Iisus să ne dea curajul de a-i păstra dragostea în inimi, de a ne conecta cu semenii noștri prin rugăciune, prin jertfă și smerenie, amintindu-ne că indiferent de gradul de stricăciune în care ne aflăm noi sau lumea, Hristos a venit să ne dea speranță de reînnoire, “căci ceea El ce a fost, a și rămas, adică Dumnezeu adevărat; iar ceea ce nu a fost, Și-a asumat, devenind om prin iubirea de oameni.”

Cu dragoste întru Pruncul Hristos,

+ Tikhon
Arhiepiscop de Washington
Mitropolit al Întregii Americi și al Canadei